

תת"ע 7878/05 - מדינת ישראל נגד טעמה טלייע טעמה טלייע

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 7878-05-15 מדינת ישראל נ' טעמה טלייע
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
טעמה טלייע טעמה טלייע
הנאשמים

הכרעת דין

העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום היא כי ביום 15.5.8. רכב על אופנוו מסוג סוזוקי ועקב כל רכב אחר תור ח齊ית קו הפרדה רצוף, עבירה בגיןוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

הנאשם כפר בעבירה המיוחסת לו וביום 30.3 שמעתי ראיות הצדדים.

לאחר ששמעתי את העדים והתרשםתי מהם, שקלתי את טענות הצדדים ושבתי ועינתי בחומר שהוגש, השתכנעתי כי המאשימה عمده בנטל השיכנוו כנדרש במשפט פלילי להוכחת העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן.

על פי הדוח שערך השוטר גיא פיביש:

"נагתֵי בְּנִידָת סְמוֹיה... לַפְּטוּ גַּעַם אֶוְפְּנוּ הַנְּלָ" (כ) שְׁהָוָא יֵצֵא לְעַקְפָּה שֶׁל הַנִּידָת בְּיַוְתָה בְּקוּ מַקּוֹטָע, זְיהִי חָלָק מִס' הַרְישֵׁי 4580, אֶוְפְּנוּ הַמִּשְׂרֵךְ בְּעַקְפָּה שֶׁל שְׁנֵי הַרְכָּבִים שְׁלַפְּנִי שְׁהָוָא מַגִּיעַ לְעַקְמָה יְמִינָה וּמִתְחִילָה קַוְוַדָּה רְצֻוף. הַבְּחַנְתִּי שֶׁהַאֶוְפְּנוּ מְסִים אֶת הַעַקְפָּה בְּקוּ הַפְּרָדָה רְצִיף. הַקּוֹן הַרְצִיף נָרָא הַיְטֵב וּבּוֹלֵט לְעֵין נְבָדָק בָּזְמָן בִּיצְעוֹ העבירה וְאַז הַבְּחַנְתִּי שֶׁהַאֶוְפְּנוּ гַעַם לְתוּמָת (צ"ל צוּמָת) בֵּית הַעֲמֵק בִּיצְעָתִי פְּרָסָה אַחֲרֵי הַאֶוְפְּנוּ וְהַבְּחַנְתִּי שְׁהָוָא נַעֲצֵר בְּתַחַנְתַּת הַדָּלָק"

תגובה הנאשם כפי שנרשמה בידי השוטר הייתה "עקבתי בקוע מקוטע לא שמתה לב שיש קו רצוף" ובהמשך "אני לא

עמוד 1

עקבתי בקו לבן נכנסתי לפני שהתחילה הקו הלבן".

בעודתו בפני השוטר כי המספר רשום בגין הדוח הינו טעות הקלדה והספרות הנכונות הינן בסדר הפוך 05480 ולא כפי שנרשם, דהיינו סיכול בין הספרות 4 ו-5. אין חולק כי בכותרת הדוח רשום מספר הרישוי הנכון של האופנוו 5480550.

השוטר הבahir בעודתו כיצד הבחן בבירור בעקיפה, תיאר את שני כלי הרכב שנסעו לפניו ונעקפו בידי הנאשם: ג'יפ מסוג מיצוביshi פג'רו בצבע כסוף ומוכנית פרטית מסווג פולקסוואגן פסאט בצבע כסוף אף היא, והסביר כי החלטת שלא לעצור את האופנוו בכביש הפתוח מחשש כי לא יעצור ויבראח.

הנائم מצד אישר ביצוע העקיפה ודרך הנסעה לפי תיאור השוטר, לרבות ביצוע פניה פרסה בצומת בית העמק, אך טען כי העקיפה יכולה נועתה במקום בו קיימן קו מוקוטע.

התרשמתי כי הנאשם נאחז בטיעות סופר בגין הדוח (סיכול הספרות כאמור) ובנition קשור העין הרגעי בין השוטר לבינו, אך לא מצאתי לתת אמון בגרסתו כי לא ביצע את העבירה. הנאשם הרחיב בהקשר הנסעה כולה, פניה הפרסה שביצע טיעות השוטר, אך באשר לנקיודה שבמחלוקת הסתפק הנאשם אמרה לكونית, והתרשמתי כי הוא נמנע מהרחבנה בנקודה בה הוא יודע כי גרסתו אינה אמתה.

השוטר פייביש אישר בהגנותו ניתוק רגעי של קשר עין עם האופנוו בזמן שבין פניה הפרסה של האופנוו ועד שהnidit ביצעה אף היא את פניה הפרסה. כאמור, הנאשם ניסה להיאחז בעובדה זו, לצד טיעות הסופר הנ"ל וטען כי הוא "לא אמר לו שלם על טיעות של שוטרים".

אין ספק כי ניתוק קשר עין בין שוטר לבין נהג חדש עשוי להיות בעיתי במקרים מסוימים, אך אין זה המצב במקרה דנן. הנאשם אישר את כל מסלול הנסעה לפי תיאור השוטר. אישר כי עקף את הנידית "עוד שני רכבים", ביצע את פניה הפרסה במקומות שתיאר השוטר ונכנס לתחנת הדלק הסמוכה. הנאשם לא טען כי בסמוך לו נסע אופנוו אחר דומה או בכלל. לעומת זאת רשם השוטר "מהרגע שהאופנוו הנ"ל עקף אותו לא עבר אופנוו נוספת".

מכאן כי שאלת הזיהוי הנכון של האופנוו אינה מתעוררת כלל במקרה דנן. הנידית נסעה במרקח קצר מהאופנוו, הנאשם אינו מכחיש המזאותו במקומות ובזמן המתואר בידי השוטר, אינו מכחיש כי יצא לעקיפה במקומות המתואר, מאשר כי עקף את הנידית ושני כלי רכב נוספים, ביצע פניה הפרסה בצומת הסמוך ונכנס לתחנת הדלק. אין אפילו כל ספק כי האופנוו אליו מתיחס השוטר הינו אופנוו של הנאשם, ואין חשש לבלבול עם אופנוו אחר, אשר הנאשם כלל אינו טען לקומו ואילו השוטר רשם במפורש כי לא היה כל אופנוו נוסף במקום הרלוונטי.

המחלוקה בית הצדדים מצומצמת בהרבה והוא אך ורק **האם חזר הנאשם לנútib הנסעה לפני או אחרי הקו**

הרצוף. הנשם ניסה להסיט את הדיון לשאלות אחרות, אשר לא מצאתי אותן רלוונטיות ל McKenna זה ובמחלוקת הרלוונטיות אני מעדיף בבירור את גרסת השוטר פייביש על גרסת הנשם.

לאור האמור לעיל, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר, כי הנשם ביצע את העבירה המוחסת לו בכתב האישום ולפיכך, הנסי מוצא אותו אשם בביצועה.

ניתנה היום, 8 במאי 2016, במעמד הצדדים.

גזר דין

הנשם הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירה של עקיפה תוך חצית קו הפרדה רצוף. כפירת הנשם וניהול משפט אין סיבה להחמיר בעונשו, הגם שבודאי שאין הוא זכאי להקללה כמי שהודה בעבירה בהזדמנות הראשונה.

מתיאור העובדות בדוח, וכפי שקיבלתי את הדברים בהכרעת הדיון, הנשם יצא לעקיפה במקום בכיביש בו קיים קו הפרדה מוקטע, אך המשיך וסימן את העקיפה מעבר לקו הרצוף. מדובר בנסיבות חמורות פחותה ממקרה של יציאה לעקיפה תוך חצית קו רצוף. כמו כן יש להביא בחשבון לפחות כי מדובר ברכב דו גלגלי אשר ההפרעה והסיכון שהוא גורם בשתיו בנתיב הנגדי קטנים יותר מאשר רכב גדול ורחב יותר.

כמו כן מדובר בנהג ותיק למדי, שעברו התעבורותי קל ומעט נקי.

לאור נסיבות המקרה ולאור עברו התעבורותי של הנשם ראוי לנכון שלא להטיל עליו עונש של פסילה בפועל.

אני פוסל את הנשם מלקבול או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של חודש ימים וזאת על תנאי למשך שנתיים בלבד ובעור עבירה בה הורשע בתיק זה או אחת העבירות המפורחות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפיקודת התעבורה.

אני דין את הנשם לתשלום קנס בסך 1,200 ש"ח או 6 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הकנס ישולם ב- 3 תשלום חודשיים שווים ורכזופים החל מתאריך 20.6.

הנשם יפנה למזכירות בשעות הקבלה, לשם קבלת שובי תשלום.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז בחיפה.

ניתנה היום, 8 במאי 2016, במעמד הנאשם ובא-כוח המאשימה עו"ד מנדלביץ.

חתימה